

er i Klemme med deres Forslag. De har hidtil haft den Stilling, at de kunde sige: Vi følger de militære sagkyndige; det er vor Rettesnor. Men jeg ved, at de Konservative i Dag ikke tør vove at følge de militære sagkyndige med Hensyn til, hvordan den kommende Forsvarsordning skal være, for gør de det, saa kan jeg ikke tænke mig, at der vil findes en eneste Vælger i Danmark, der vilde stemme paa dem udover netop de militære sagkyndige. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at de vilde, men det blev ogsaa hele den Vælgerhær, der blev tilbage, hvis man vovede at følge dem. Derfor forstaaer jeg, at man staar i Dag og ikke ved, hvad man kan og tør. Følge de militære sagkyndige kan og tør man ikke.

Jeg ser nu, at den højtærede Forsvarsminister er kommet til Stede, og det er jeg glad for, da jeg har et Spørgsmaal at rette til ham. Jeg fik at vide i Gaar fra en Kilde, som jeg anser for paalidelig, at Forsvarsministeriet for nylig nede i Tyskland havde bestilt 7 000 Skæfter til nye Geværer, og at de var ankommet, og at man nu skulde til at lave 7 000 nye Geværer her i Danmark. Jeg vil spørge den højtærede Forsvarsminister, om det passer. Jeg vægrer mig ved at tro det. Vi har her i Danmark 115 512 Geværer af dem, der bruges af Hæren. 115 000 Geværer! Nu ved jeg ikke, hvordan Venstres Forsvarsordning vil blive, men 115 000 Geværer maa sikkert være tilstrækkeligt. Jeg ved ganske vist, at Forsvarsministeren har en Bevilling til Nyanskaffelser, som han værnede om i Fjor af alle Livsens Kræfter. Da vi gjorde ham opmærksom paa, at han havde disse 115 000 Geværer, sagde han: Jeg maa beholde Bevillingen. Han kom forleden og sagde: Sygehuset bliver sikkert overflødig, naar vi faar den nye Ordning. Kunde den højtærede Minister saa ikke vente lidt med Geværerne? Er der Grund til at anskaffe saa mange nye Geværer? Tilmeld til at anskaffe Materiale til disse Geværer i Tyskland, skønt det kan laves herhjemme; man kan derfor ikke en Gang bruge Betegnelsen Nødarbejde om det. Jeg vil derfor gerne vide, om denne Meddelelse om, at dette Materiale er bestilt i Tyskland, er rigtig. Venstres Ordfører talte ved Omtalen af Finansloven om den langhaarede og langskæggede Pudel, som Finansloven tidligere havde været. Vi har to langhaarede og langskæggede Paragraffer i Finansloven, nemlig §§ 20 og 21. Jeg henstiller til Venstres Ordfører: Kunde vi ikke sætte Saksen lidt til dør, de bruger saa

enorme Summer? Der vilde sikkert være Grund til at bruge Barberkniven her ret eftertrykkeligt. Jeg synes, man skulde skynde sig, for det er enorme Summer, der bruges for hver Dag, der gaar. Jeg tror, at skal vi ud af det Uføre, vi er inde i, er det ikke ved at anskaffe Kanoner og Geværer, ikke ved, at Danmark skal udmærke sig ved at være en Militærstat. Vi ved, at til Trods for vor Tilslutning til Folkenes Forbund er Danmark fuldkommen suverænt, kan ordne sit Militærvæsen, afskaffe sit Militærvæsen, ganske som det selv finder mest formaalstjenligt. Jeg tror derfor, det var ønskeligt, om det kunde lykkes her at skaffe Flertal for, at vi afskaffede de Udgifter, der kun kan volde Fortræd og Skade og aldrig være til Gavn.

Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Schmidts Udtalelser angaaende Forholdene i Sønderjylland. Det ærede Medlem kom med nogle Beklagelser over den Maade, hvorpaa de tyske Mindretal adskillige Steder bliver behandlet. Jeg har ikke haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med disse Forhold og vil derfor afvente de Udtalelser, der maatte komme fra Regeringens Side som Svar paa de Anklager, det ærede Medlem har fremsat. Jeg skal derimod sige, at jeg og mit Parti er ganske enige med det ærede Medlem i, at det, han krævede som Ret for Mindretallene, det finder vi er fuldkommen paa sin Plads at yde dem, og jeg vil her minde særlig Medlemmerne af det konservative Folkeparti om Udtalelserne fra deres Side, idet de gik videre, da de talte om, hvad de vilde gøre overfor de tyske Mindretal eller Flertal, der maatte komme ind under Danmark. Jeg vil bede dem huske dette, naar vi nu hører den Anklage, der her er fremført. Og jeg vil haabe, der fra Regeringens Side vil blive svaret, at er der saadanne Forhold til Stede, vil de blive rettet. Jeg tror, det vil gavne alle Parter bedst, om vi kunde faa en saadan Ordning, at vi kunde sige, at de tyske Mindretal behandles nøjagtig saadan, som vi ønsker de danske Mindretal paa den anden Side Grænsen behandlet. Den Dag, de danske Mindretal erklærer sig tilfreds med den Ordning, de faar dernede, skal de tyske have samme Ordning her. Saa tror jeg, vi vilde faa Ro, saa tror jeg, at de taabelige Røster vil forstumme, der taler om, at de Danske Haab rækker videre, til Trods for at de intet Flertal har at bygge paa. Jeg vil derfor henstille til Regeringen at være lydhør overfor de